

Ο ΔΡΟΜΟΣ

Διονύση Δώριζα
1985

ΠΡΟΣΕΥΧΗ (κεφάλαιο 2):

Πατέρα μου Άπειρε, το βάρος της επίγνωσης της πορείας, που χάραξα κατεβαίνοντας τα πεδία και ενδυόμενος την ύλη, υπάρχει πάνω μου και το αισθάνομαι σε κάθε μου κίνηση. Η υπαιτιότητα της δυσαρμονίας, που διέχυσα στα Σύμπαντα και στον ενωμένο Εαυτό μου, με κατευθύνει συνεχώς να ζητώ από Σένα. Η πορεία της πλάνης μου βαραίνει τους ώμους μου και με ωθεί να συναισθάνομαι την ανάγκη της μετουσίωσης κάθε πλάνης σε Αλήθεια.

Ω Πατέρα! Ευγνωμονώ την Άπειρη Σοφία Σου, που μετέτρεψε το δρόμο της πλάνης σε ώθηση, σε κινητήρια δύναμη που πάλλει την ψυχή μου, την υπόστασή μου, τα κύτταρά μου και τους πόρους όλων των σωμάτων μου, για να παράγουν ύμνο, δέηση, ικεσία, συγγνώμη. Για να παράγουν και να διαχύσουν αυτή την υπερτέλεια δόνηση της αγάπης, της υπευθυνότητας, της επίγνωσης, της μεταλλαγής, της μετουσίωσης, μέσα στον εαυτό μου και να φέρουν, με αυτή τη διάχυση, γαλήνη μέσα στη δυσαρμονία του Εαυτού μου. Ευγνωμονώ την Άπειρη Σοφία Σου, που μετέτρεψε το δρόμο της πλάνης μου στο εργαλείο εκείνο, που μου επιτρέπει να εξακοντιστώ στα Άπειρα Σύμπαντά Σου και να έλξω μέσα απ' τα Πύρινα βάθη του Εαυτού μου την Πύρινη και Αναλλοίωτη δόνηση της συγγνώμης, που αποτελείται όχι σε Σένα, Πατέρα, γιατί Εσύ δεν έχεις ανάγκη από τίποτα, αλλά σε κάθε σημείο του Εαυτού Θεού, που είμαι, και ενώνει και επιφέρει Αρμονία, Αγάπη και Φως.

Πατέρα Ουράνιε, Πατέρα του Είναι, πώς να ζητήσω συγγνώμη για την απειρότητα της δυσαρμονίας; Πώς να ζητήσω συγγνώμη, όταν γνωρίζω, ότι για καθετί που εκδηλώνεται πάνω στη γη, εγώ είμαι ο υπαίτιος; Πώς να ζητήσω συγγνώμη, όταν γνωρίζω ότι αυτή την ευθύνη, αυτή την υπαιτιότητα για τη συνεχώς αυξανόμενη δυσαρμονία, τη διαιωνίζω, την επαυξάνω, την πολλαπλασιάζω με κάθε μου κίνηση; Όμως τα Πύρινα βάθη του «Είναι» μου με τροφοδοτούν και σπάνε τον περιορισμό μου, που μου λέει να μείνω στα πλαίσια της ύλης, στα πλαίσια των λαθών και να μην τολμήσω να υψωθώ πάνω από αυτά, φοβούμενος την πληθώρα τους, φοβούμενος τον όγκο της δυσαρμονίας, τον όγκο της ατέλειας. Τα απύθμενα βάθη του Εαυτού μου με τροφοδοτούν, διαχέουν μέσα στα πάντα Φως και Αγάπη και ζητούν σε κάθε μόριο της υπόστασης άνθρωπος συγγνώμη. Ζητούν σε κάθε παλμό ύλης συγγνώμη. Ζητούν σε κάθε πεδίο, που διαχώρισα, συγγνώμη. Ζητούν μέσα στο καθετί, που πάλλεται στο Σύμπαν, τη συγγνώμη, γιατί καθετί είναι δικό μου αίτιο.

Αυτή την ώρα, σαν Ολότητα-Άνθρωπος, σκύβω ταπεινά, Πατέρα, μπροστά στις έντονες αρνητικές εκδηλώσεις των αιώνων, μπροστά σε κάθε πνεύμα και σε κάθε υπόσταση, που εκδήλωσε την αρνητικότητά μου, και ζητώ ταπεινά

συγγνώμη, γιατί συνέβαλα στη δική του δυνατή εκδήλωση της αρνητικότητας. Ζητώ ταπεινά συγγνώμη, γιατί το ενεργοποίησα για να με διδάξει, γιατί το ενεργοποίησα επειδή δεν μπόρεσα να ισορροπήσω τον εαυτό μου και να έχω αρμονία σε κάθε μου κίνηση. Ταπεινά προσφέρω την αγάπη μου σε όλες αυτές τις υποστάσεις, για να έλθουν στην Αρμονία. Ταπεινά απορροφώ όλες αυτές τις υποστάσεις μέσα μου, για να τις ενώσω με μένα και για να ενωθούν σαν Ολότητα-Άνθρωπος μέσα σε μένα. Τις αποκαλώ Εαυτό μου, τις αγκαλιάζω με την Πύρινη δόνηση, που έχω μέσα μου, και ζητώ, Πατέρα, τα λάθη, που εγώ ως υπαίτιος ώθησα υποστάσεις ν' αναδείξουν, να κατακαούν μέσα στην αγάπη μου, στην αγάπη της επίγνωσης του λάθους, στην αγάπη της επίγνωσης της δυσαρμονίας και να μην υπάρχουν πλέον, αλλά να αντικατασταθούν από την Αρμονία των παλμών, από την Τελειότητα της Μίας Ενωμένης Υπόστασης.

Ζητώ συγγνώμη από τον πλανήτη, που μ' έστειλες να διδαχθώ, που με δέχθηκε, που με αγκάλιασε, που δέχθηκε γύρω του τη συσσώρευση της αρνητικής μου ενέργειας, ενώ θα μπορούσε να πάλλεται μέσα στην Πύρινη Φωταυγή Ουσία. Παρακαλώ ν' αποστείλεις, Πατέρα, τις παροχές Σου μέσα από το «Είναι» μου δυναμοποιημένες σε όλο τον πλανήτη, για να καλύψουν τη δυσαρμονία που τον περιβάλλει, που τον διαποτίζει.

Πατέρα, δέξου την επίγνωσή μου σαν ταπεινό προσκύνημα και την επίγνωση αυτήν κάνε την συγχώρηση, κάνε την έλεος και παροχή αγάπης και διαπότισε καθετί, που είναι σε δυσαρμονία μέσα στην Υπόσταση Άνθρωπος, μέσα σε όλη τη γη, μέσα σε όλα τα πεδία, που διακινήθηκα και διακινούμαι, για να γίνουν Αρμονία και Φως. Δέξου την επίγνωση και την ευθύνη μου και βοήθησέ με να συνεχίσω, αποκτώντας συνεχώς μεγαλύτερη γνώση και διαχέοντας περισσότερη αγάπη μέσα στα πάντα.

Ευχαριστώ. Ευχαριστώ, γιατί με κάνεις να νιώθω την Υπερούσια Δόνησή Σου και μου επιτρέπεις να δονούμαι μέσα στον Εαυτό μου, διαχέοντας την αγάπη μου, την αγάπη του Εαυτού, την Αγάπη Σου, Πατέρα. Ευχαριστώ που μου επιτρέπεις να νιώθω ότι είμαι Ένα και ν' ανασαίνω ελεύθερα, από την ολότητα του Εαυτού μου προς την ολότητα του Εαυτού μου, Πνοή Δημιουργίας, Αναγέννησης, Πνοή Τροφοδοσίας και Αγάπης.

Πατέρα, σ' αυτή την Αγάπη της Ατέρμονης Ροής, σ' αυτή την ανακύκλωση της Προσφοράς, που τώρα όλη η δόνηση της ψυχής, του πνεύματός μου και των σωμάτων μου συγκλίνουν, μέσα σ' αυτή τη Ροή, που έχω αφομοιωθεί, δέξου κάθε αίτησή μου, που συντείνει στην προσφορά και στην εξάπλωση της Αρμονίας. Δέξου κάθε αίτησή μου, που συντείνει στην ανακύκλωση της Τελειότητας. Δέξου και την αίτησή μου, Πατέρα, για τον Άνθρωπο, για τον άνθρωπο άνδρα και τον άνθρωπο γυναίκα, να κατακερματίσει τις διαφορές και να παραμείνει ο Άνθρωπος Ουσία Φως, ο Άνθρωπος Ουσία Λόγος. Δέξου την αίτησή μου για τη διαφθορά και τον διασυστημικό της μορφικής εκδήλωσης του ανθρώπου, όπου κι αν βρίσκεται, για ν' αναχθεί η μορφή η ανθρώπινη στα επίπεδα για τα οποία δημιουργήθηκε, στα επίπεδα της εκπαιδευτικής εκδήλωσης του Λόγου και της φανέρωσης της Τελειότητας, της Αρμονίας μέσα

στην ύλη. Δέξου και ευλόγησε και κάνε Ευλογία και κάνε Φως αυτή την αίτηση, για να γίνει ροή και πραγματικότητα.

Ω Πατέρα Απέραντε, πώς με αφαρπάζεις μέσα Σου και πώς τις αιτήσεις μου τις μετατρέπεις σε ήχους ατέρμονους και τέλειους! Πώς πληρώνεις τα πάντα με το Φως Σου και όλες μου τις δονήσεις τις ανάγεις και τις μετουσιώνεις σε Αγάπη! Πώς ένας παλμός μου διαχέεται και γίνεται το Άπειρο, χάρη σε Σένα, Πατέρα, και πώς μια αδύναμη παλμοδόνηση αγάπης μου γίνεται η Άπειρη Ροή της Παροχής, χάρη στην Παντοδυναμία Σου! Σ' ευχαριστώ, που ευλόγησες την αίτησή μου. Σ' ευχαριστώ, που την έκανες ροή και πραγματικότητα. Σ' ευχαριστώ, που μου επέτρεψες σαν Εαυτός Άνθρωπος να εκδηλωθώ και να ζητήσω τη συγγνώμη, που ηρεμεί τον Εαυτό Άνθρωπο και φέρνει τη Γαλήνη μέσα στα πάντα. Αμήν.